

Skarga wniesiona dnia 2 kwietnia 2004 r. przez André Bonneta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 2 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich sporządzona przez André Bonneta, zamieszkałego w Saint Pierre de Vassols (Francja), reprezentowanego przez Hervé de Lepinay, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji z dnia 11 lutego 2004 r. i 4 marca 2004 r. oraz decyzji mianującej inną osobą na stanowisko, które miał objąć skarżący;
- orzeczenie, iż nabór z dnia 4 lutego 2004 r. staje się w pełni skuteczny od dnia 1 marca 2004 r.;
- zasądzenie od Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich kwoty 100 000 euro tytułem poniesionej przez niego szkody moralnej oraz sumy 5000 euro miesięcznie począwszy od dnia 1 marca do chwili rzeczywistego podjęcia obowiązków przez skarżącego;
- ewentualnie, przy założeniu, że Sąd Pierwszej Instancji nie przychyliłby się do żądania skarżącego w zakresie podjęcia przez niego obowiązków, zasądzenie od Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na rzecz skarżącego sumy ogółem 260 000 euro wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia złożenia niniejszej skargi;
- w każdym przypadku, o obciążenie kosztami Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący ubiegał się o stanowisko lektora wyroków w gabinecie prezesa Trybunału Sprawiedliwości. Według skarżącego, przeszedł on pozytywnie selekcję, jednak, na podstawie zaskarżonych decyzji, nie został mianowany na to stanowisko.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi brak kompetencji szefa gabinetu w zakresie dotyczącym mianowania pracownika Trybunału. Skarżący powołuje się ponadto na naruszenie zasadniczych wymogów formalnych takich jak zasady paralelizmu form, brak uzasadnienia oraz naruszenie prawa do obrony.

Ponadto, skarżący podnosi naruszenie praw nabytych, zasady niedziałania prawa wstecz oraz zasady bezpieczeństwa prawnego, jak również naruszenie zasady poszanowania życia prywatnego i zasady neutralności politycznej. Wreszcie, skarżący powołuje się na nadużycie władzy.

Skarga wniesiona dnia 8 kwietnia 2004 r. przez Kelvina Williama Stephensa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 8 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Kelvina Williama Stephensa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Nicolasa Lhoësta, avocat, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o uchylenie decyzji AIPN (organu uprawnionego do mianowania) z dnia 14 kwietnia 2003 r. w zakresie w jakim:
 - nie zaszeregowano ona skarżącego na stanowisku stopnia A6 szczebel 3 w w chwili jego rekrutacji,
 - nie przywróciła stopnia awansu zawodowego skarżącego poprzez przyspieszenie terminu jego awansu na stanowiska stopnia A5 i A4,
 - ograniczyła termin wejścia w życie decyzji w przedmiocie ponownego zaszeregowania jeżeli chodzi o jej skutki o charakterze pieniężnym do 5 października 1995 r.,
- o uchylenie decyzji AIPN (organu uprawnionego do mianowania) z dnia 15 stycznia 2004 r., doręczonej skarżącemu dnia 30 stycznia 2004 r. oddalającej jego skargę R/521/03;
- o zasądzenie od pozwanego tymczasowego odszkodowania w kwocie 125 000 euro, w przypadku kiedy nie będzie możliwe przywrócenie awansu zawodowego skarżącego do poprzedniego stopnia;
- o obciążenie strony pozwanej pełnymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne twierdzenia:

W niniejszym postępowaniu, skarżący, który w chwili jego rekrutacji w październiku 1985 r. został zaszerogowany na stanowisku stopnia A7, szczebel 3 kwestionuje decyzję AIPN (organu uprawnionego do mianowania) odmawiającą zmiany tego zaszerogowania, plasującą go na stanowisku stopnia A6, szczebel 2 a nie na stanowisku stopnia A6, szczebel 3, odmawiającą przywrócenia jego awansu zawodowego oraz ograniczającą termin wejścia w życie decyzji w przedmiocie jego ponownego zaszerogowania do 5 października 1995 r.

Na poparcie swoich roszczeń skarżący podnosi te same zarzuty, na które powołuje się skarżący w sprawie T-125/04, Rousseaux przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona dnia 14 kwietnia 2004 r. przez Cargill B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Język postępowania: niderlandzki)

Dnia 14 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez spółkę Cargill B.V., z siedzibą w Hadze (Niderlandy), reprezentowaną przez H.J. Bronkhorsta i J.F. van Nouhuysa.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- I. unieważnienie decyzji z dnia 5 stycznia 2004 r. skierowanej do niej przez Komisję Wspólnot Europejskich;
- II. obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca twierdzi w oparciu o decyzję Komisji, że umorzenie należności celnych przywozowych nie było w przedmiotowej sprawie uzasadnione. Decyzja ta została przyjęta w konsekwencji unieważnienia przez Trybunał Sprawiedliwości ostatecznej Decyzji Komisji C/2000/485 w związku ze sprawą C-156/00 Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

Skarżąca dokonywała przywozu kukurydzy do WE zgodnie z zasadami dotyczącymi uszlachetniania czynnego. Kukurydza miała zostać przetworzona w glukozę, która z kolei powinna zostać powtórnie wywieziona. Dla tego celu skarżący posiadał odpowiednie upoważnienia dla systemu właściwej rekompensaty. Komisja w zaskarżonej decyzji twierdzi, iż wywożona glukoza nie została uzyskana w całości z kukurydzy, lecz także z pszenicy pochodzącej z rynku WE. Władze niderlandzkie zaraz potem odzyskały należne cła wywozowe. W zaskarżonej decyzji Komisja oddaliła żądanie umorzenia tego długu.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi przede wszystkim, że miało miejsce naruszenie prawa do obrony. Ścisłej mówiąc,

podnosi ona zarzut pogwałcenia zasady audi alteram partem i prawa dostępu do akt.

Skarżąca podnosi dalej, iż miało miejsce naruszenie rozporządzenia nr 1430/79 ⁽²⁾ w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych przywozowych lub wywozowych, jak również naruszenie art. 239 rozporządzenia nr 2913/92 ⁽³⁾ ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, a także art. 905 do 909 włącznie rozporządzenia nr 2454/93 ⁽⁴⁾ ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92. Skarżąca podnosi również naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE.

Komisja, zdaniem skarżącej, była w błędzie stwierdzając, że skarżąca popełniła oczywiste zaniedbanie nie spełniając warunków dotyczących wydawanych przez Komisję zezwoleń na uszlachetnianie czynne. Jak twierdzi skarżąca, glukoza przeznaczona do wywozu produkowana z pszenicy i kukurydzy miała identyczne cechy, jak glukoza uzyskiwana wyłącznie z kukurydzy. Skarżąca dodaje, że oba produkty objęte są tym samym kodem CN. Twierdzi, że jedynym zarzutem, jaki można jej przedstawić jest zarzut dokonania wywozu części glukozy po upływie sześciomiesięcznego okresu przewidzianego w zezwoleniu.

Skarżąca konkluduje podnosząc, iż miało miejsce naruszenie zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie C-156/00 Niderlandy przeciwko Komisji [2003] Zb. Orz. str. I-2527.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1430/79 z dnia 2 lipca 1979 r. w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych przywozowych lub wywozowych (Dz.U. L 175, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 1992 r., str. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lutego 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 1993 r., str. 1).

Skarga wniesiona dnia 13 kwietnia 2004 r. przez Télévision Française 1 SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(sprawa T-144/04)

(2004/C 168/15)

(język postępowania: francuski)

Dnia 13 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich złożona przez Télévision Française 1 S.A., z siedzibą w Boulogne (Francja), reprezentowaną przez Jean-Paula Hordiesa, avocat, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.